

D. VUKOTIĆ, kadar iz filma *Osvetnik*

BIBL.: *Dvorac Horvacka u Hrvatskom zagorju*, Radovi IPU, 1972, 1; *Gotička crkva i freske u Petrovini*, Kaj, 1973, 7; *Tvrđava Čakovec. Pronađen dokument za daljnje istraživanje tvrđave Čakovec*, Vijesti MK, 1974, 2; *Neki stilsko-tipološki problemi arhitekture kasnog srednjeg vijeka u Slavoniji*, Osječki zbornik, 1985; *Sakralna arhitektura kasnog srednjeg vijeka u Koprivnici*, u knjizi: *Koprivnica — grad i spomenici*, Zagreb 1985; *Sakralna gotička arhitektura u Slavoniji*, Zagreb 1986; *Likovna kultura visoke renesanse za vrijeme Klovićeva boravka u Ugarsko-Hrvatskom Kraljevstvu*, Radovi IPU, 1988—89, 12—13; *Gotičke crkve Hrvatskog zagorja*, Zagreb 1993. Ž. D.

VUKIĆ, Feđa, povjesničar umjetnosti (Zadar, 19. XI. 1960). Diplomirao povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru 1984. Predaje na Školi primijenjene umjetnosti i dizajna 1987—94, potom na Studiju dizajna u Zagrebu. Objavljuje studije i članke iz područja vizualnih komunikacija, povijesti moderne arhitekture i dizajna.

BIBL.: *Penezić i Rogina*, Zagreb 1991; *Skica za portret hrvatskog industrijskog dizajna*, Zagreb 1992; *Modern Zagreb* (urednik), Zagreb 1993; *Damir Mataušić*, Zagreb 1993; *Europski Blues*, Zagreb 1994; *European Croatia. Building on the Borders* (urednik), Zagreb 1994; *Stoljeće hrvatskog dizajna*, Zagreb 1996. R.

VUKOJEVIĆ, Đurđe, klesar (XV. st.). Od 1468. radi na dominikanskoj klastri u Dubrovniku s T. Vlatkovićem, a nakon Vlatkovićeve smrti 1469. sam nastavlja gradnju. God. 1483. radio je u svojoj radionici u Gružu s N. Markovićem za Kotoranin D. Gileva.

LIT.: *C. Fisković*, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 101, 120.

VUKOTIĆ, Dušan, crtač, animator i režiser (Bileća, Bosna i Hercegovina, 7. II. 1927). Studirao arhitekturu u Zagrebu. Profesor na Akademiji za kazalište, film i televiziju. Crtanim filmom bavi se od 1950; jedan je od prvaka zagrebačke škole crtanog filma (*Cowboy Jimmy*, 1957; *Osvetnik*, 1958; *Koncert za mašinsku pušku*, 1958; *Krava na mjesecu*, 1959; *Piccolo*, 1960; *Surogat*, 1961). U kombinaciji crtanih i igranih elemenata realizira filmove *Igra* (1962), *Mrlja na savjesti* (1967), *Opera cordis* (1968) i *Ars gratia artis* (1970). Njegovi se filmovi odlikuju jednostavnim crtežom na bijeloj pozadini, bravurnom animacijom i sklonošću duhovitu interpretiranju aktualnih tema. Dobio nagradu »Oscar« (1962) za *Surogat* kao najbolji crtani film 1961. Od 1966. režira cjelovečernje igrane filmove. Bavi se karikaturom. R.

VUKOVAR, središte grada (prije razaranja u ratu 1991)

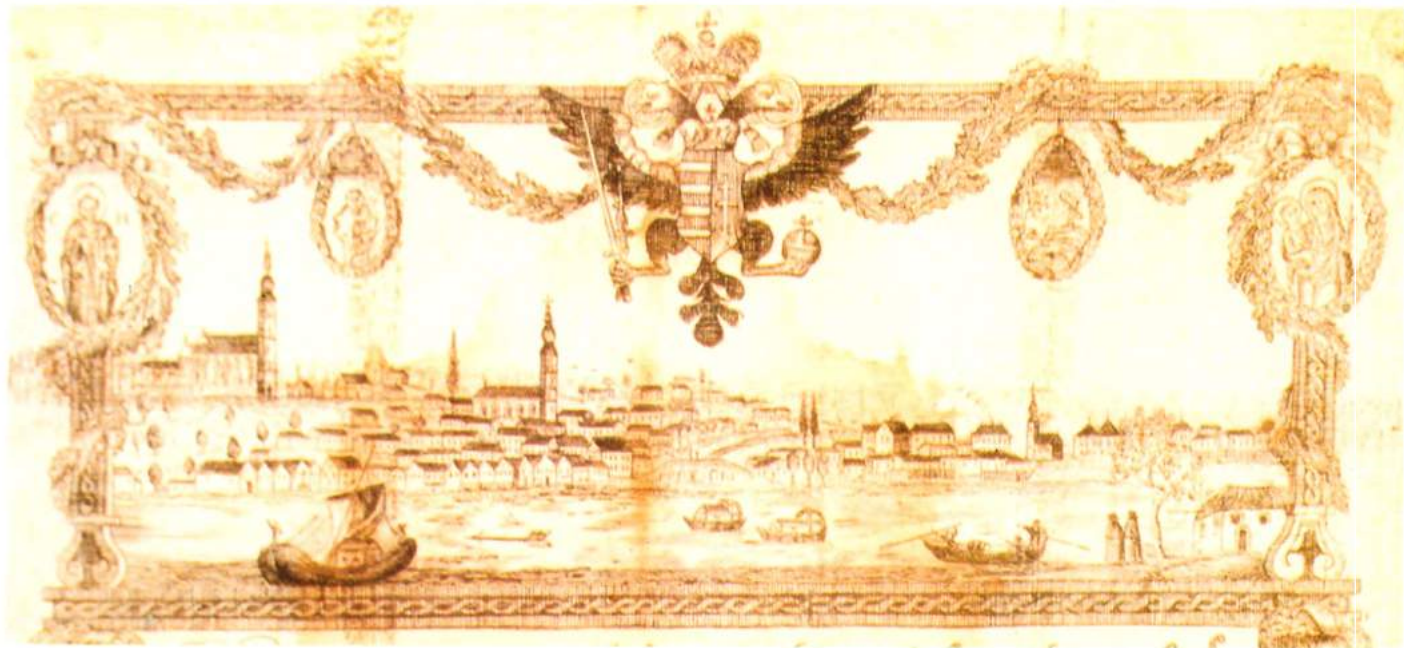

VUKOVAR, grad na Dunavu u I Slavoniji. Mnoga prapov. nalazišta svjedoče o kontinuitetu nastanjenosti od ranoga neolitika (← V. tisućljeće) do dolaska Rimljana. Višeslojna prapov. naselja s tragovima arhitekture (podnice, kućni lijev, ognjišta) otkrivena su na lok. *Cigla Eltz* i *Plato gimnazije*. Na više mjesta u gradu nađen je nakit od spondylusa i bronce (ostava), te bakreno i željezno oružje. Na *Lijevoj bari* istražena je halštatska žarna nekropola (101 grob). Mnogobrojni su nalazi keramike (potvrđeno je petnaestak kultura), uglavnom uz Dunav, od *Petri-skele* do → *Vučedola* (3 km nizvodno od grada), nalazišta koje pripada jednom od najvažnijih prapov. kompleksa u Europi. — Iz razdoblja rim. vladavine (I—IV. st.) postoje samo mjestimični nalazi: ostava republikanskih denara i grč. kolonijalnih drahmi (*Velika skela*), Konstantinovi novčići iz IV. st. (*Olajnica*), Herkulova ara iz II. st. (*Perivoj Eltz*). — Ranosrednjovjekovni avaro-slav. nalazi (VIII—IX. st.) utvrđeni su na lok. *Lijeva bara*, *Švapsko brdo* i *Priljevo*. Naselje sigurno postoji već u X. st. (područje današnjega samostana i gimnazije); uza nj se veže velika slav. nekropola na lok. *Lijeva bara* sa 437 istraženih grobova »na redove« (→ *bjelobrdska kultura*, X—XIII. st.). Slična manja groblja s prilozima keramike i nakita otkrivena su na *Krivoj bari* i u *Novom Vukovaru*.

U sr. vijeku V. je središte istoimene županije (prvi spomen 1220. in *Comitatu de Wolcou*); zabilježen je kao *villa Walkov*, *Vlcou* i sl. (XIII. st.), poslije *oppidum*, od 1323. *Wolcowar*. Kraljev posjed, u djelomičnoj je vlasti Gorjanskih, Koroga, Morovićkih, Iločkih i dr. Razvija se kao trojno naselje; utvrda s »gradom« najstariji je dio, smješten na desnoj obali Vuke povrh ušća u Dunav (danas područje samostana i gimnazije); *podgrađe* (od 1231. »slobodni kraljevski grad«) nalazilo se u prodolini uzduž kraljevske ceste i luke (Radićeva ul. i priobalje Vuke); na lijevoj obali (danas Novi V.) razvija se posebno trgovište *Varoš* (1286. i dalje). U gradu je postojala romanička arhiđakonska crkva (1229) i župna crkva Sv. Jurja (1251), u podgrađu crkva Sv. Lamberta. Romaničko-gotička utvrda (*castrum Walkow*, 1231) s tri kule, građena od opeke (XII—XIV. st.), prije tur. prodora ojačana renesansnim bastionima (poč. XVI. st.), srušena je 1752 (u dvorištu Obrtne škole vidljivi su ostaci supstrukcija). — Za tur. vladavine (1526—1687) V. je gradić s dvjestotinjak kuća i deset mahala čija urbana struktura gotovo potpuno slijedi srednjovj. matricu. U to je doba najvažnija osmanska građevina veliki *Sulejmanov most* preko močvara Vuke, izgrađen 1526 (nedavno otkopani temelji). S kraja turskoga razdoblja potječu i najstariji planovi Vukovara (o. 1687, Arhiv Karlsruhe).

U vrijeme barokne obnove V. je u vlasti Komore, potom donacijski feud (Küffsteina od 1728, Eltzovih od 1736) i središte Srijemske županije (od 1745). Od poč. XVIII. st. V. se razvija kao dvojni grad: *Stari V.*, građanski dio na desnoj obali Vuke organske je, nepravilne strukture razvijene na brežuljkastu zemljištu; *Novi V.* na niskoj lijevoj obali, planirano je naselje linearno-cestovnog tipa (građen za njemačke naseljenike od 1722), u kojemu je sjedište vojske, županijske uprave i vlastelinstva.

Uz nekoliko danas nepostojećih drvenih crkava s kraja XVII. st., u prvoj pol. XVIII. st. nastaju i monumentalne sakralne građevine. U starom je Vukovaru najistaknutiji spomenički objekt dvokatni *franjevački samostan*, smješten na brijegu povrh Dunava; u središtu kompleksa je klastar okružen arkadama (1723—36; dograđivao »meštar Karlo« iz Osijeka 1753). Samostan ima dvadesetak slika (uglavnom iz XVIII. st.); u refektoriju je velika slika »Krist u Emausu« (Pavao iz Pečuha, 1756). Vrlo je vrijedan drveni pozlaćeni kip »Bezgrješne s Djetetom« (1737); očuvana su i četiri barokna procesijska raspela. U samostanskoj knjižnici je više od 17 000 svezaka — uz ostalo i šest inkunabula, te šest rukopisnih kantuala (1722—50); brojna je *Croatia rara*; iz vremena V. studija filozofije očuvano je 12 rukopisnih knjiga. Franjevačka crkva Sv. *Filipa i Jakova*, izvorno jednobrodna (građena 1723—33), proširena je bočnim kapelama, novim svetištem i sakristijom (bečki arh. Rikard Jordan, 1896/97). Ispred gl. pročelja je zvonik (Mihael Weichmann, 1773/74) sa satom (1880) i zvonicima (1924; stara su rekvirirana u I. svj. r.). U crkvi je šest historičkih oltara (1897—1917), uglavnom tvrtke Zoratti iz Maribora (izvorni uklonjeni prigodom proširenja crkve). Očuvana je barokna pala »Sv. Filipa i Jakova« i oltarna slika »Žalosne Gospe« (prva pol. XVIII. st.). Od prvotne su opreme vrijedne korske rešetke (1733), propovjedaonica (o. 1750) i staklena škrinja s tijelom Sv. Bone odjevenog u raskošno ruho (fra Krišpin Zimmermann, 1754). Novija oprema dopunjuje skladnu cjelinu: klupe (Nikola Wahl, 1912), zidna oslikanja (Franjo

VUKOVAR, cehovski list iz 1825. Zagreb, Arhiv HAZU

Horvat i Brollo, 1911), »Križni put« (1911), vitraji (I. Marinković, 1928), orgulje s 33 registra (Franc Jenko, 1939; prvotne iz 1732. te novije Simona Sangla iz 1821. nisu očuvane). U sakristijskoj riznici je vrijedno barokno posuđe, uglavnom bečke izrade: kadionica (1712), ciborij (1740), pokaznica (1754), četiri moćnika (1733, 1753, 1784); od 13 kaleža najstariji je gotički s emajliranim aplikacijama, šest je baroknih (pozlačeno srebro, XVIII. st.). Ispred crkve i samostana je perivoj s poč. XX. st. Parohijska pravosl. crkva Sv. *Nikolaja* (1733–37; pregrađivana 1755. i 1763) ima raskošan ikonostas s tridesetak ikona (drvorezbar Firtler iz Osijeka, 1757). U crkv. porti su grobne ploče uglednika (najstarija iz 1749). Zavjetna »kužna« kapela Sv. *Roka* uz dvorac, podignuta donacijom A. Pöhra (1740; bočne kapele prigradene 1805, obnovljene 1858. i 1904), ima drvenu lukovicu na zvoniku. Na oltaru je barokna pala »Sv. Rok, Sebastijan i Rozalija«; u ovalnim su okvirima slike »Sv. Ane« i »Bl. Dj. Marije« (XVIII. st.); u inventaru se ističe veliki rokoko pacifikal; uz apsidu je kamena skulptura »Immaculate« (1780). Iza kapele Sv. *Ivana Nepomuka* u samostanskom perivoju (1749) postavljen je kameni barokni kip patrona (do 1883. stajao je na mostu u središtu grada). U dvorištu Županije je »zatvorenička« kapelica (o. 1780). Karakterističan su motiv Staroga Vukovara građanske kuće s masivnim arkadnim trijemovima uz prizemne dućane (nastaju o. 1750–90). Oko baroknoga trga trokutaste osnove bilo ih je 13 (kuće Mihajlović, Bingulac, Paunović i dr.); na gornjem većem trgu najstarija je kuća u gradu, barokna katnica sa sročolikim zabatom (kuća Poić-Čirić, prije 1750). Stari i Novi V. na Vuki spajao je kasnobarokni zidani most s devet lukova (Jozefus Ruhigger, 1787; srušen 1932).

U Novome Vukovaru na mjestu prvotne kurije Küffsteinovih podignut je monumentalni ranoklasicistički *dvorac Eltz* (1749–51; dograđivan 1781, 1811. i 1824); današnja neobarokna dekoracija izrađena je prigodom historicističke adaptacije (arh. Viktor Sidek, 1895–1907). Prema Dunavu je gospodarski dio, uz koji je bio pejzažni perivoj s egzotima (devastiran poslije 1945). U dvoru je muzej s originalnim Eltzovim mobilijarom (XVIII–XIX. st.). U blizini je *palača Županije* s istaknutim središnjim rizalitom i monumentalnim stubištem, otmjen primjer baroknoga klasicizma (1771–77). U Novom je Vukovaru i nekoliko kurija uprave vlastelinstva sa slikovitim visokim krovovima (1782).

Klasicistička regulacija Vukovara započela je 1796. spaljivanjem kužnih kuća i tzv. ušoravanjem ulica, uglavnom na Švapskom brdu. Prvi regulacijski plan (geometar G. Homer) iniciran je velikim požarom 1822. od kada potječu proboji i izravnjanja ulica oko tzv. Drvene pijace i u gradskome središtu, gdje se zasipava desni krak Vuke. Iz prve pol. XIX. st. očuvano je malo građevina zbog stalnih stradanja grada. U Starome se Vukovaru ističu palača Magistrata – *Domus oppidana* (Antun Semper, 1817/18) te kuće Ensminger i Stanišić, a u Novome Vukovaru kuća Rogulić, kurija Adamović i hotel »K lavu« (srušen 1965). Iz toga su doba i pučke kuće »trščare« i »nabijače« (Kačićeva ul., Podvuka). Na izvoru Dobra voda nedaleko od grada izgrađena je pravosl. kapela Sv. Paraskeve (1808–11). Od javne plastike ambijentalno su vrijedni kameni »Bečarski križ« (1805) i raspelo »Ex voto« od kovana željeza (1840). Rijetki prim-

jeri klasicističke sepulkralne plastike su spomenici A. Budaya s novovukovarskoga groblja (1830) i Paunovićev spomenik na pravosl. groblju (1838). U prvoj pol. XIX. st. u Vukovaru su djelovali slikari građanskih portreta i vukovarskih veduta J. Alth, F. Mücke i F. Giffinger.

U drugoj pol. XIX. st. V. se naglo širi, osobito na Mitnici i Švapskom brdu; kroz gl. ulicu u Novom Vukovaru posađen je raskošan četverostruki drvored (Miloš Lancoš, 1903). Među desetak historicističkih kapela ističu se kapela Gospe od Hrasta na Priljevu (I. Möhler, 1891/92), neogotički mauzolej obitelji Paunović (Andreas Tokos, 1898) s freskama i ikonostasom (Stevan Aleksić, 1903), te grobljanska kapela Eltzovih (Viktor Sidek, 1905). Na brijegu nad Dunavom gradi se u tzv. maurskom stilu monumentalna sinagoga »Templ« (1891; srušena o. 1957); obnavljaju se ili dograđuju i gotovo sve starije crkve. Najsnažnije je djelo vukovarskoga historicizma neobarokna palača *hotela »Grand«* (poslije Radnički dom), smještena na obali Vuke (Vladimir Nikolić, 1894–97). Iz istoga su razdoblja Gimnazija (Felix Streim, 1894; dogradio Vilim Ulsees, 1907/08) i Kotarski sud (Andreas Tokos ?, 1902/03); u središtu su palače Paunović, Jirkovsky, Landesmann i dr. U Novome se Vukovaru o. 1860. gradi otmjena vila Knoll, okružena perivojem (poslije tzv. Mali dvor, danas bolnica).

U prvoj pol. XX. st. znatniji regulatorni zahvati (prema osnovi Frana Türka iz 1921) provedeni su u Novome Vukovaru. Prvi su primjeri zakasnije secesijske arhitekture palača Srpske pravoslavne opštine (Milivoj Matić, 1909/10) i kalvinska crkva (1910; srušena 1965); poslije se javlja tzv. tirolska secesija i sl. (željezarija Tachler, 1914; »Češka agencija«, 1922). Izvanrednim se stilom art décoa ističe *Hrvatski dom* (A. Freudenreich, 1921; dogradio Fran Funtak, 1934). U međuratnom je razdoblju najvažniji vukovarski graditelj Emil Gölis, s brojnim realizacijama u duhu kasne secesije i rane moderne (vile u Kidričevoj ul., uglovne palače u središtu grada: »Gašparova apoteka«, dispanzer, stara zgrada SDK, »Tehničar«, itd.). U SZ predgrađu nastaje 1931–38. novi industrijski grad, tzv. *Bata-ville (Borovo)*, primjer planske urbanizacije eur. značaja (češki arhitekti F. L. Gahura, V. Karfik i A. Vitek). U prvoj pol. st. u Vukovaru djeluju slikari D. Melkus, D. Renarić i M. Detoni. Vrijedna secesijska plastika očuvana je na židovskom, novovukovarskom i kat. groblju (obiteljska grobnica Kleiber i dr.).

Suvremeni urbanistički razvoj Vukovara obilježen je ekstenzivnim rastom grada koji se preko Priljeva i Lušca povezuje u jedinstvenu aglomeraciju s Borovom (većinu urbanističkih planova izradio je R. Mišćević). U gradskoj su jezgri vidljive posljedice rušenja pov. zgrada za velike poplave 1965 (interpolacijama je promijenjen ambijentalni karakter i elementi urbane matrice). Među suvremenim arhit. ostvarenjima izdvaja se novi vodotoranj (P. Kušan i Sergej Kolobov, 1962–68), robna kuća (A. Dragomanović, 1969/70); antologijsko je djelo kasne moderne industrijska pekarnica (M. Šosterić, 1972–76); uspješni primjeri »neoregionalne« arhitekture su stambena interpolacija uz barokni trg (Biserka Marušić, 1976–78) i hotel »Dunav« (Z. Krznarić i M. Salaj, 1976–80). Na javnim je prostorima postavljeno nekoliko skulptura A. Augustinčića, G. Antunca, B. Crlenjaka, Ž. Janeša i dr.; mnogobrojna su i spomen-obilježja,

VUKOVARSKI KRAJOLICI, *Vršidba*. Osiček, Galerija likovnih umjetnosti

uz ostalo Nikoli Andriću i Lavoslavu Ružički; kraj Mitnice je memorijalni park Dudik (Bogdan Bogdanović, 1980).

Od muzejsko-galerijskih ustanova najbogatiji je *Gradski muzej Vukovara* (osn. 1948). Smješten je u dvorcu Eltz, ima veliku arheol. zbirku (posebice nalaza s Vučedola), etnograf. i kulturnopov. zbirku (numizmatika, oružje, cehovska građa, karte feuda, portreti i namještaj); posjeduje više od 50 000 predmeta, muzejska knjižnica ima oko 10 000 knjiga (600 rariteta i vrijednu zbirku »Vukovariensia«). U Radničkom domu je *Muzej novije povijesti*. *Spomen-zbirka nobelovca L. Ružičke* uređena je u njegovoj rodnoj kući. *Zbirka Bauer* i *Galerija umjetnina* (osn. 1959) s gotovo 1400 umjetnina iz XIX. i XX. st. posjeduju najcjelovitiji fond hrv. umjetnosti između dva svj. r. Uz zbirke crkvenih umjetnina vrijedne su i privatne zbirke suvremene umjetnosti (Crlenjak, Štengl, Šimunović).

U ratu 1991. razorena je urbana cjelina i gotovo sav spomenički fond Vukovara; osobito su teško stradali franjevački samostan s crkvom, mau-

VUKOVINA, crkva Sv. Marije od Pohoda

zolej Paunović, dvorac Eltz, Županija i barokna jezgra. Muzejske zbirke (s vrijednim vučedolskim nalazima, Bauervom zbirkom i namještajem), knjižnice i crkv. blago uništeni su ili opljačkani, dijelom odneseni u Novi Sad i Beograd. Pod pokroviteljstvom UNESCO-a od 1995. priprema se projekt obnove spomeničke baštine Vukovara. *Muzej Vukovara u prgonstvu* obnavlja zbirke (donacijom je prikupljeno više od 1000 djela).

LIT.: J. Brunšmid, Nahodaji bakrenoga doba..., VJHAD, 1902. — *Isti*, Nahodaji srebrnih ilirskih i rimskih republikanskih novaca II. i I. st. pr. Kr. u Vukovaru, *ibid.*, 1912. — P. Belavić, Crtice iz prošlosti Vukovara, Vukovar 1927. — *Isti*, Povijest samostana i župe vukovarske, Vukovar 1928. — S. Pavičić, Vukovska župa, Zagreb 1940. — A. Bauer, Vukovar i okolica u predhistorijsko i rimsko doba, u: Spomenica gimnazije..., Vukovar 1942. — R. R. Schmidt, Die Burg Vučedol, Zagreb 1945. — Z. Vinski, Brončanodobne ostave Lovas i Vukovar, VJAM, 1958. — *Isti*, Ausgrabungen in Vukovar, Archaeologia Iugoslavica (Beograd), 1959. — A. Dorn, Pregled arheoloških lokaliteta na području Vukovara, Ogladi, 1969, 1(11). — Umjetnost XVIII. stoljeća u Slavoniji (katalog), Osijek 1971. — Spomenici Slavonije u razdoblju XVI–XIX. stoljeća, Zagreb 1975. — B. Crlenjak, Razvitak vukovarskih ulica, Vukovar 1975. — *Isti*, Paunovićeva obiteljska kapelica u Vukovaru, Revija, 1978, 3. — P. Cvekan, Franjevci u Vukovaru, Vukovar 1980. — Horvat–Matejčić–Prijetelj, Barok. — Vukovar i okolica, Vukovar 1981. — Arheološka istraživanja u istočnoj Slavoniji i Baranji (zbornik), Zagreb 1984. — Š. Jurić i V. Frkin, Katalozi inkunabula u crkvenim ustanovama u Hrvatskoj, III (XIX. Vukovar), CCP, 1987, 20. — Zbirka Bauer (katalog), Zagreb 1989. — Z. Tomičić, Prilog istraživanju kronologije srednjovjekovnog groblja Lijeva bara u Vukovaru, SHP, 1990. — H. Schrecke, Wukovar, die Alte Hauptstadt Syrmiens, Salzburg 1990. — Z. Karač, Vukovar – grad i graditeljstvo, ČIP, 1992, 1. — A. Laslo, Vukovarski »Bač« , *ibid.* — V. Horvat, Eltzov dvorac, *ibid.* — *Isti*, Gimnazija u Vukovaru, 100 godina, Zagreb 1992. — C. Kaiser, Izvještaj o misiji utvrđivanja činjeničnog stanja ... (ratnih šteta), Informatica museologica, 1993. — Z. Karač, Prilog definiranju urbane topografije srednjovjekovnog Vukovara, Prostor, 1993, 2–4. — *Isti*, Osnovna analiza urbanističko-arhitektonskog razvoja Vukovara, *ibid.*, 1994, 1–2. — Vukovar – vjekovni hrvatski grad na Dunavu, Zagreb 1994. — Vukovar – Lijeva bara (katalog), Zagreb 1996. Z. KČ.

VUKOVARSKI KRAJOLICI, ciklus od 13 velikih slika s motivima imanja grofova Eltz u Vukovaru. Krajolici su slikani između 1840–50, a autor im je po svoj prilici njem. slikar. Ističu se *Vršidba*, *Pogled na park Eltz* i *Drvored u parku Eltz*. Nalaze se u Gradskome muzeju u Vukovaru (sada uništeno), Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku i u Modernoj galeriji u Zagrebu.

LIT.: O. Švajcer, Domaći i strani slikari XVIII. i XIX. stoljeća u Galeriji likovnih umjetnosti Osijek, Osijek 1987–88, str. 178–189. O. Šr.

VUKOVIĆ, Stjepan, paleontolog i arheolog (Zagreb, 12. X. 1905 – Varaždin, 15. XI. 1974). Kao mladi učitelj u Hrvatskom zagorju počeo otkrivati arheol. i paleontološke lokalitete. Skupljajući nalaze te istražujući špilju Vindiju, skupio je zbirku koja je poslije poslužila kao jezgra Prethistorijskoga odjela Gradskoga muzeja u Varaždinu, gdje 1949. postaje prvi kustos. Osim špilje Vindije istraživao je u Velikoj pećini, Vilenici, Bračkovoj pećini, Krču, Malome Korenovu. Na području Punikva otkrio je oruđa od valuća, tzv. pebble tool.

BIBL.: Istraživanje prethistorijskog nalazišta u špilji Vindiji kod Voće, Spomenica Varaždinskog muzeja 1925–1935, Varaždin 1935; Prethistorijsko nalazište špilje Vindije, HZ, 1949, 1–4; Vrčasta keramika špilje Vindije, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1957, 1; Prilog špilje Vindije rješavanju kronologije krapinskog diluvija, Arheološki radovi i rasprave, II, Zagreb 1962; Paleolitska kamena industrija nalazišta Punikve kod Ivanca, Godišnjak Gradskog muzeja Varaždin, 1962–63, 2–3; Donjepaleolitska oruđa od valuća tipa »Pebble Tool« na području sjevernog dijela Hrvatskog zagorja, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1967, 18.

LIT.: Stjepan Vuković, osnivač arheološkog odjela Gradskog muzeja Varaždin, Varaždin 1985. B. Čk.